

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

104. Lumen inspirationis efficax, & operativum est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

*Iona. 12.
Theoph.
Compunctio-
nis spiritus
quis.*

compunctio-
nis, oculos, ne videant, & aures, ut
non audiant usque in hodiernum diem. Vbi
Theoph. *Dedit*, id est, sinit, permisitque
Deus, ut spiritum compunctio-
nis habe-
rent. Compunctionem autem dicit ha-
bitum animi quendam pertinacem ad
malum, & immutabilem. Horum itaq;
insanabilem mentem, & in malo constan-
tem, compunctionem appellat: quando-
quidem etsi hi & oculos haberent, quibus
possent miracula intueri, & aures, quibus
Domini doctrinam perciperent: his ta-
mē utrisque nihil opportunē sunt usi;
neque hoc modo sensus Christo Domi-
no, sed ne Apostolis quidem accommo-
darunt. Sic, sic quidam quasi clavo com-
punctas & confixas aures, oculos, men-
temque habent. *Ee usque in hodiernum
diem*, id est, ex Origene, usque ad finem
vitæ eorum. Hi sunt, qui adhuc velamen
habent expansum super oculos, &c.

*1. Cor. 3.
Orig. hom. 7.
in Iosu.*

Rom. 1.

*Tolet. ibid.
Veritatem in
injustitiā deti-
nere quid.
Cajet. ibid.*

Sed quoniam huiusmodi cæcitas est
voluntaria, audiant, quid comminetur
illis Deos Rom. 1. *Revelatur ira Dei de celo
super omnem impietatem, & injustitiam ho-
minum illorum, qui veritatem Dei in injusti-
tia detinent.* Veritatem Dei in injustitia
detinere, secundum veriorē sensum, est
ipsi veritati, veluti seipsam offerenti, &
demonstranti reluctari, non ei acquiesce-
re, nec eam recipere. Cajet. Detinere
veritatem in injustitia, est occludere ve-
ritatem notam in intellectu, veluti seris
injustitiæ in voluntate, ne scilicet exeat
ad effectus, & opera conformia veritati
notæ: hoc enim propriè est, detinere ve-
ritatem in injustitia, hoc est injuriari ve-
ritati notæ, &c.

*Ira Dei de celo
quanam.*

*Veritatis de-
tentores gra-
viter launt.*

Super hos revelatur ira, non quælibet
ordinaria, sed *ira Dei, & ira Dei de celo.* Ira
Dei de celo, ait Cajetan. ad differentiam
vindictarum, quas sumit Deus per ho-
mines. Ira siquidem Dei de celo, vindi-
cta est æternæ damnationis.

De celo, habet in se significationem du-
rioris ultionis, quæ caelestis, & divina
esse appareat: plerumque ultiones, quæ in
Scriptura leguntur, ut occisiones per ma-
nus hominum, leonum, aliarumque be-
stiarum, dici possunt ita de terra: sed ira,

quæ exardescet in eos, qui veritatem
Dei in injustitia detinent, erit ira de celo,
ut sagittæ, &c. D. Chryso-
stom. per
iram Dei hic futuram iudicium intelli-
git, cum Dominus in igne veniet. Perfi-
mili furore animadvertet in eos, qui di-
vinis inspirationibus resistunt, &c.

*D. Chry-
stom.
hunc loc.*

In injustitia detinent. Emphasis est in
verbo, *detinent*: hoc est, captivam tenent:
sine detinente, id est, vim faciunt
veritati cognitæ.

*Claud.
Guillard. in
hunc loc.*

Qui talentum unum acceperat, abiens
fodit in terram, & abscondit pecuniam domi-
ni sui. Ubi Gregor. Vnius talenti nomi-
ne intellectus tantummodò designatur.
Hic dicitur propter talenti abusum, liga-
tis manibus, & pedibus projectus in te-
nebras exteriores: poena nimirum cor-
responder culpæ in tenebras detruditur,
qui noluit operari secundum lumen,
quod habuit in intellectu.

*Matth. 25.
D. Greg.*

*Lumen inspirationis efficax, &
operativum est.*

PUNCTVM CIV.

Ratio eius in mo vacua non fuit. Com-
mune est tum Theologorum, tum
Philosophorum omnium axioma, Deū,
& naturam nihil agere frustra. De na-
tura pater: nam quibusdam animalibus,
& avibus sub terra mansuris, vel in tene-
bris moraturis, ut talpis, vespertilioni-
bus, &c. oculos non dedit, vel dedit in-
eptos ad lucem: aliis avibus, quæ in ar-
duis ponunt nidum, & in præruptis sili-
cibus morantur, quo inde escam con-
templentur, acutissimam visus aciem lar-
gita est, rapaces armavit unguibus, aqua-
tiles fecit pedibus aptis ad natandum,
&c. Quandam avem (mirabile dictu!)
semper volitantem, nunquam quiescentem,
in aëre manducantem, in aëre per-
trantem, nidificantem, &c. fecit sine
pedibus. Natura nihil facit frustra. Ut
abhorret vacuum! Multò magis naturæ

1. Cor. 15.

*Natura nihil
frustrà facit.*

Iob 39.

Au-

Author, &c. Cùm dat lumen, illud requirit, ut non sit frustra, sed ut per illud, quod ostendit, opereris.

Matth. 9. *Vidit hominem sedentem in telonio, & ait illi: Sequere me. Et (nullas interponens moras) surgens secutus est eum.* Vidit illic Petrum, & Andream, & ait illis: *Venite post me.* At illi continuo, relictiis retibus, secuti sunt eum. Et procedens inde vidit alios duos fratres, Iacobum, & Joannem, in navicula Zebedæi patris eorum resicientes retia sua, & vocavit eos. Illi autem statim, relictiis retibus, & patre secuti sunt eum. Ponderat Chrysofostomus promptitudinem, celeritatemque obedientiæ. Perpende (inquit) & fidem, & obedientiam vocatorum: siquidem in medio ipsius operis constituti (scitis a quâ avida res sit piscatio) cùm illud audissent jubentem, nihil distulerunt, nihil omninò cunctati sunt. Non dixerunt: Revertemur domum, loquemur propinquis, sed cuncta illicò relinquentes, fecerunt, quod Eliseus quoque sub Elia legitur implese.

Matth. 4. *At illi continuo, relictiis retibus, secuti sunt eum.* Et procedens inde vidit alios duos fratres, Iacobum, & Joannem, in navicula Zebedæi patris eorum resicientes retia sua, & vocavit eos. Illi autem statim, relictiis retibus, & patre secuti sunt eum.

Chryf. hom. in 14. Matt. Ponderat Chrysofostomus promptitudinem, celeritatemque obedientiæ. Perpende (inquit) & fidem, & obedientiam vocatorum: siquidem in medio ipsius operis constituti (scitis a quâ avida res sit piscatio) cùm illud audissent jubentem, nihil distulerunt, nihil omninò cunctati sunt. Non dixerunt: Revertemur domum, loquemur propinquis, sed cuncta illicò relinquentes, fecerunt, quod Eliseus quoque sub Elia legitur implese.

3. Reg. 19. *Obedientiam quam promptam à nobis requirit Deus.* Matth. 8. Talem quippe à nobis obedientiâ Christus efflagitat, ut neque punctum temporis differamus: etiam si nos aliquid necessarium urgere videatur. Propter quod & alium quandam accedentem ad se, & rogantem, ut ad sepeliendum patrem rediret, ne id quidem facere permisit, ostendens quod Christus cunctis sit etiam necessitatibus præferendus. Qui nullâ morâ Dei vocibus obtemperant, spiritum apostolicum habent.

Cass. coll. 3. c. 4. De tribus vocationibus, seu modis, quibus Deus homines vocat ex Cassiano primus est immediatè ex ipsomet Deo, qui aliquoties inspirationem quandam imittit in eos, quoddamque salutis desiderium, sequelaque ejus, ac inhærentiæ præceptorum ejus, etiam si homo exhortationem nullam audiat. Secundus vocationis modus est per hominem, cùm vel Sanctorum exemplis, vel monitis instigati, ad desiderium salutis accendimur. Sic per Moysen Hebræos de afflictione Ægypti legimus liberatos. Tertius est, qui ex necessitate descendit, cùm divitiis mundi hujus, vel voluptatibus obligati,

ingruentibus repente tentationibus, quæ vel mortis pericula comminantur, vel amissione bonorum, ac proscriptione percipiunt, vel charorum morte compungunt, ad Deum, quem sequi in rerum prosperitate ferè contempimus, nunc revertimur. Cujus vocationis rationem tangit Propheta: *Cùm occideret (inquit) eos, quarebant eum, & revertebantur, & diluculo veniebant ad eum, & recordati sunt, quia Deus, &c.* Rursumque: *Et clamaverunt ad Dominum, cùm tribularentur, & de Septuag. necessitatibus, &c.* Et per Oseam: *Emendabo eos in auditu tribulationis suæ.*

De Mortificatione, comite Orationis.

PUNCTVM CV.

O Ratio, & mortificatio sese invicem juvant, ac simul junguntur, quin mortificatio præcedit: *Vadam ad montem præcedit mortificatio, ad collem thuris.* Ex aromatibus *ificatio, myrrha, & thuris.* Messui *myrrham meam cum aromatibus meis.* Hinc primum erat altare holocausti, secundum thymiamatis: hoc est, prius transeundum erat per altare holocausti, quàm perveniretur ad altare thymiamatis: quo secundum Gregor. mysticè signaretur, mortificatione, pravaruque appetitionum maculationem præcedere internos ambros actus, & orationis affectus.

Ideo frigidè orant, aut potius non orant, qui mortificationi non student, sed qui ipsius mortificationi, abnegationique student, ferventissimè orant. *Israel erit nomen tuum.* Et statim emarcuit nervus femoris ejus: hoc est, ad Deum videndum, aut Deum fortiter in oratione vincendum, pro carnis mortificatione idoneus effectus.

Posui faciem meam ad Dominum Deum meum, rogare, & deprecari in jejunio, sacco, & cinere.

Hæc DEO placuit oratio. *Respexit in orationem* Psal. 101.